

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 13C/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216203137
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7216203137.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v právnej veci navrhovateľa V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom v K., W. X proti odporkyni B. H., nar. XX.X.XXXX, bytom v K., S. XX, v konaní o určenie výživného takto

rozhodol:

Žalobný návrh zamietá.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 8,40 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania o určenie výživného rodiča voči deťom, doručeným súdu dňa 8.2.2016, žiadal navrhovateľ, aby súd rozsudkom uložil povinnosť odporkyni počnúc dňom 1.1.2016 platiť mu výživné každý mesiac po 250,- eur a uplatnil si náhradu trov konania. Uviedol, že odporkyňa je jeho dcéra z prvého manželstva. On je toho času druhýkrát ženatý. Má dlhodobé zdravotné problémy, posudková lekárka ho vyradila z pracovného procesu a na tom základe bol prepustený zo zamestnania a bol sa registrovať na úrade práce. Požiadal Sociálnu poisťovňu o priznanie invalidného dôchodku, avšak tento mu nebol priznaný. V decembri mu skončila podpora v nezamestnanosti a odvtedy nemá žiaden príjem a k tomu má ešte vyživovaciu povinnosť voči mal. synovi Mikulášovi, ktorý bude mať sedem rokov. Uviedol, že preto žiada výživné na svoju osobu od svojej dcéry - odporkyne. Uviedol, že odporkyňa ho vôbec nenavštevuje, ani ho nekontaktuje a ani s ním nekomunikuje. Nikdy sa o neho nezaujímal a ani nezaujíma, ani neprispieva na jeho výživu. S terajšou manželkou uviedol, že majú rozdelené BSM a každý sa musí starať sám o seba, požiadal súd o určenie výživného, no jeho návrh bol zamietnutý, pretože terajšia manželka sa stará o celú domácnosť a on nijako neprispieva, lebo nemá z čoho. Uviedol, že odporkyňa je slobodná a pracuje ako team leader v dopravnej spol. RegioJet, aký je jej príjem, nevie. Uviedol, že na zabezpečenie slušnej výživy potrebuje finančnú pomoc svojej dcéry - odporkyne, ktorá je schopná sa sama živiť a má dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila písomným podaním doručeným súdu dňa 24.2.2016. Označila návrh navrhovateľa za nedôvodný a neopodstatnený a taký, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla, že navrhovateľ je jej otec, avšak nikdy sa o ňu nezaujímal a nestaral. Uviedla, že ju navrhovateľ - otec nikdy nekontaktoval osobne a ani listami a ak by jej klopal na dvere bytu, bola by nútená zavolať políciu z obavy o svoj život, pretože má na neho len zlé spomienky z detstva, kedy bol neustále pod vplyvom alkoholu, bil ich a psychicky týral. Poukázala na to, že navrhovateľ používa peniaze na požívanie alkoholických nápojov, čo bolo dôvodom zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva majetku s jeho terajšou manželkou A. H.. Poukázala na rozsudky sp. zn. 15C/47/2003-14 a 17C/167/2014-45. Poukázala na to, že sám navrhovateľ uviedol, že žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá sa stará o celú domácnosť a aj preto považovala návrh za bezdôvodný. Poukázala aj na to, že navrhovateľ je dobrovoľne dlhodobo

nezamestnaný, nepoberá invalidný dôchodok, pretože mu invalidita nevznikla. Uviedla, že po úmrtí jej matky Z. H. bola nepľnoletá a musel si ju zobrať do náhradnej osobnej starostlivosti brat Ing. D. H., PhD.. Navrhovateľ nikdy dobrovoľne neplatil ani výživné stanovené súdom. Uviedla, že musela podať trestné oznámenie pre prečin zanedbania povinnej výživy, súd rozhodol, že je navrhovateľ vinný a ona - odporkyňa výživné následne musela vymáhať cez exekútora. Poukázala na to, že už počas jej štúdia navrhovateľ žiadal o zníženie výživného na jej osobu, ako aj o určenie výživného pre rodiča - pre seba. Ihneď po ukončení jej štúdia, uviedla, že podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. O jej výživu sa nezaujímal ani po ukončení štúdia, kedy v r. 2013 a 2014 poberala dávku v hmotnej núdzi a príspevok na bývanie, ktoré nepokrývali ani zďaleka jej náklady na stravu, nie to ešte na ošatenie, dopravu a bývanie. Poukázala na to, že navrhovateľ v minulosti prepísal svoje majetky na terajšiu manželku darovacími zmluvami. Uviedla, že nie je zamestnancom spoločnosti RegioJet, ako uviedol navrhovateľ, ale je zamestnaná od 1.11.2015 v spol. T-Systems s priemerným zárobkom približne 539,- eur v čistom. Suma jej celkových mesačných výdavkov je spolu 773,82 eura, pričom tieto podrobne rozpisala a označila na ich preukázanie dôkazy, ktoré výdavky uviedla, že vysoko presahujú jej príjmy. Uviedla, že navrhovateľ žije v domácnosti s manželkou, ktorá sa v plnom rozsahu stará o chod domácnosti a tak mu nevznikajú žiadne výdavky, ktoré by boli jeho návrhom opodstatnené. Uviedla, že je zdravý a dobrovoľne nezamestnaný a preto, podľa jej názoru, by si mal hľadať prácu. Uviedla, že navrhovateľ o ňu nikdy nejavil žiaden záujem, nestaral sa o ňu, uviedla „bil nás, psychicky týral“. Keďže sú jej príjmy nižšie, ako jej náklady, uviedla, že si sama neraz musí požičiavať peniaze od kamarátov. Títo jej neraz pomohli viac ako navrhovateľ - vlastný otec a to tým, že jej zabezpečovali jedlo v období, kedy nemala peniaze ani na jedlo. Preto z morálneho hľadiska mala za neprípustné, aby súd schválil návrh navrhovateľa. Navrhla ho preto zamietnuť.

V písomnom podaní zo dňa 3.3.2016 (čl. 82) navrhovateľ oznámil na základe výzvy súdu, že nemá žiaden príjem a ani nevlastní žiaden majetok. Mesačné náklady, uviedol, že má na byt v Košiciach vo výške 113,- eur, na elektrinu v Košiciach 10,- eur, na plyn v Košiciach 10,- eur, na splátky úveru na bývanie vo výške 419,- eur, na ZUŠ (hudobnú) pre syna) 66,- eur polročne, na školskú stravovanie pre syna v ZŠ 28,- eur mesačne, na družinu pre syna v ZŠ 11,- eur mesačne, na telefón, TV a internet 14,42 eura + 10,- eur mesačne, na plyn na chalupe 120,- eur mesačne a na elektrinu na chalupe 64,90 eura mesačne. Uviedol, že príjem jeho manželky činí cca 800,- eur mesačne a ledva stihne zaplatiť bežné výdavky na stravu a oblečenie a na iné výdavky už nič neostáva. Uvedené výdavky uviedol, že nie sú všetky, lebo ešte je potrebné zaplatiť domovú daň, poplatok za odpad, poisťné, diaľničnú nálepku a prevádzku vozidla. Na kultúrne vyžitie, turistiku a dovolenky uviedol, že „nám“ nezostávajú žiadne finančné prostriedky, ako ani na nečakané ďalšie výdavky, ktoré by „rodina“ potrebovala. On, uviedol, že potrebuje peniaze na lieky a cestovné, pretože často navštevuje lekárov, ktorí mu odporúčajú požiadať o kúpeľnú liečbu, ktorá by stála okolo 1.000,- eur.

Na vyjadrenie odporkyne reagoval navrhovateľ písomným podaním zo dňa 21.3.2016 (čl. 97), v ktorom na tvrdenie odporkyne, že sa o ňu nezaujímal a nestaral, uviedol, že je to lož a uviedol, že problém nastal, keď v r. 1998 ho „prišli“ navštíviť a „našli“ doma jeho terajšiu manželku, vtedy sa od neho „odcudzili“ a „začali“ sa pred ním skrývať a „nechceli“ sa s ním kontaktovať (súd predpokladá, že použitím množného čísla sloviess mal navrhovateľ na mysli odporkyňu a jej brata). Tvrdil, že on odporkyňu nijako neublížil a staral sa o ňu, ako mu to bolo umožnené. Čo sa týka alkoholu, priznal, že v minulosti nejaký požíval, ale len cez víkend, keďže robil vodiča a vodiči nemôžu piť. Nikdy nemal žiaden priestupok pod vplyvom alkoholu ako vodič. V súvislosti s tvrdením odporkyne, že žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá sa stará o celú domácnosť, uviedol, že jej príjem nestačí a majú rozdelené BSM a práve preto žiada výživné od odporkyne - dcéry. Jej argumentáciu označil za bezpredmetnú a nedôvodnú s jediným cieľom zbaviť sa zodpovednosti a nepomôcť jemu a ani svojmu bratovi Mikulášovi, o ktorého uviedol, že nemá žiaden záujem. Uviedol, v súvislosti s tým, že odporkyňu platil výživné len na základe exekúcií, že sa dozvedel o rozsudkoch až v r. 2010, keď na neho „podali“ trestné oznámenie. Uviedol, že výživné platil len to, o čom mal vedomosť a výživné zvýšili, že bez jeho vedomosti. Uviedol, že keď sa chcel dozvedieť niečo o štúdiu a ostatných veciach odporkyne - svojej dcéry, musel kontaktovať políciu, školu a prokurátora, lebo odporkyňa a ani jej matka neboli ochotné ho o ničom informovať. Keď žiadal znížiť výživné, uviedol, že nebola ochotná pristúpiť na zníženie, ale naopak, žiadala zvýšiť výživné. V súvislosti s prepísaním majetku na manželku položil otázku, či „To sa akože nesmie?“. V súvislosti s uvedením nákladu odporkyňou vo výške 149,54 eura mesačne za byt uviedol, že v byte bývajú dvaja a celé by to malo ísť preto na polovicu a navyše, jeho syn má na tejto adrese zriadenú firmu a celé si to môžu dať do nákladov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením sa s predloženými, resp. vyžiadanými listinnými dôkazmi a pripojenými spismi tunajšieho súdu sp. zn. 15C/47/2003, 17C/167/2014 a 41C/64/2010, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ ako účastník konania vypovedal, že potrebuje peniaze na výživu, pretože nemá žiaden príjem. Uviedol, že je ženatý a žije s manželkou A. H., s ktorou majú spoločného syna V. H., nar. XX.X.XXXX. Bývajú v 3-izbovom byte v K. na K. ul., vlastníčkou ktorého je jeho manželka, ktorá tento byt kúpila na hypotéku, ktorú ona aj spláca. Jej mesačný príjem je vo výške 850 - 900 eur. Uviedol, že s manželkou vedú spoločnú domácnosť a manželka ho ešte aj živí. Náklady na bývanie nevedel uviesť s tým, že všetko hradí jeho manželka. On je evidovaný na úrade práce, kde sa chodí pravidelne hlásiť a hľadá si zamestnanie. Vzhľadom na jeho telesnú postihnutie vo výške 35 %, uviedol, že ho každý zamestnávateľ odmieta zamestnať. Pokiaľ sa týka jeho zdravotných postihnutí, uviedol že má 2. stupeň koxartrózy, z čoho ho bolí pravý bedrový kĺb a chrbtica, máva časté migrény a okrem toho má asi 10 ďalších diagnóz, pre ktoré navštevuje lekárov. Naposledy mu zistili cukrovku. Jeho žiadosť o priznanie invalidného dôchodku v septembri 2015 bola zamietnutá, voči ktorému rozhodnutiu sa odvolal, o odvolaní doposiaľ nebolo rozhodnuté. Uviedol, že je vyučený automechanik s maturitou. Pracovný pomer ukončil v júni 2015, naposledy bol zamestnaný vo Východoslovenských vodárňach. Pracovný pomer ukončil dohodou z dôvodov, že pre dva roky trvajúcu práceneschopnosť nepracoval a na základe lekárskeho posudku mu zamestnávateľ povedal, že nemá pre neho žiadnu náhradnú prácu a dohodli sa preto na skončení pracovného pomeru dohodou. Uviedol, že žiada výživné od odporkyne - dcéry z dôvodu, že peniaze, ktoré poberá jeho manželka, nepostačujú na zabezpečenie potrieb ich rodiny. Vzájomné vzťahy s odporkyňou - svojou dcérou, uviedol, že „sú na bode nula“. Poukázal na to, že aj keď ho jeho dcéra v tomto konaní označila pre ňu za cudziu osobu, on to o nej netvrdí, stále ju má za svoju dcéru. Uviedol, že ich vzájomné vzťahy boli v poriadku do r. 1999, ale začala ho odmietať vtedy, keď si našiel súčasnú manželku. Uviedol, že odporkyni nikdy nijako neublížil. Výživné platil to, o ktorom mal vedomosť. Priznal, že platil výživné na základe exekučného vymáhania. Keď sa chcel niečo dozvedieť o svojich deťoch vrátane odporkyne, uviedol, že sa musel obracať na rôzne úrady a políciu, pretože „oni“ ho informovať „odmietali“. Uviedol, že nemá žiaden príjem a žiaden majetok. Na otázku ohľadne prevodu jeho nehnuteľného majetku v Renčišove na manželku, uviedol, že sa jedná spolu asi o 3 ha ornej a lesnej pôdy a tieto nehnuteľnosti prepísal na manželku, pretože za ňu ona hradila všetky veci a preto aby ju jeho deti v budúcnosti v týchto súvislostiach neotravovali a nerobili si žiadne nároky voči nej. Chcel, aby všetko bolo vporiadané, aby v prípade jeho smrti nedošlo k sporu, pretože jeho manželka za neho všetko platí. Keďže príjmy jeho manželky nepostačujú na úhradu všetkých nákladov musia si požičiavať. On, uviedol, že potrebuje finančné prostriedky na lieky, na cestovné k lekárom, na kúpeľnú liečbu, na stravu, na bývanie. Jeho mesačné náklady na lieky sú vo výške asi 20,- eur. Má aj vyživovaciu povinnosť voči mal. synovi Mikulášovi. V otázke stravovania a bývania uviedol, že vedie spoločnú domácnosť s manželkou. Jeho manželka má len vyživovaciu povinnosť voči mal. synovi Mikulášovi. Ako ďalšie náklady svojej manželky, uviedol, že platí byt, elektrinu, plyn a všetky tie náklady, o ktorých predložil dôkazy. O majetkových a zárobkových pomeroch odporkyne uviedol, že nemá žiadne vedomosti.

Odporkyňa ako účastníčka konania vypovedala, že od 1.11.2015 je zamestnaná v spoločnosti T-Systems s.r.o. so sídlom v Košiciach na Žriedlovej 3 ako aplikačný administrátor. Pracovný pomer má dohodnutý na dobu určitú do konca októbra 2016. Jej mesačný príjem zo zamestnania je vo výške 530,- eur v čistom. Žiadne iné zdroje príjmov nemá. Býva sama v 3-izbovom byte v Košiciach na S. ul., vlastníkom ktorého bytu je ona spolu so svojím bratom D. H., každý z nich v rozsahu 1/2 k celku. Mesačne za byt uhrádza SBD sumu 150,- eur, 36,- eur hradí za elektrinu, 4,- eurá za plyn, 2,32 eura platí koncesionársky poplatok a za internetové pripojenie platí 18,- eur. Mesačné náklady na stravu má vo výške 200 - 250 eur, zabezpečuje si stravovanie sama a okrem toho chodí na obedy u zamestnávateľa, za ktoré mesačne platí asi 80,- eur. Ďalšie náklady má v súvislosti s vlastníctvom motorového vozidla zn. Toyota Avensis, rok výr. 1999: asi 60,- eur mesačne vynakladá na pohonné hmoty, 130,- eur platí poisťovné na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu a keďže sa jedná o staré motorové vozidlo, vznikajú jej v tejto súvislosti stále nejaké nové náklady. Okrem motorového vozidla a podielového spoluvlastníctva na byte žiadne iné hodnotné hnutelné ani nehnuteľné veci nevlastní. Nemá žiadne úspory na účtoch. V súvislosti so zdravotným stavom uviedla, že chodí cvičiť a mesačne na permanentku do posilňovne vynakladá 37,- eur. Iné náklady v súvislosti so zdravotným stavom nemá. Nemá žiadne vyživovacie povinnosti. Uviedla, že ani nespláca žiadne dlhy. O majetkových a zárobkových pomeroch

navrhovateľa uviedla, že nemá žiadne vedomosti. O vzájomných vzťahoch s navrhovateľom uviedla, že tieto nie sú žiadne. Na vzťahy s navrhovateľom, uviedla, že si pamätá len zo svojho ranného detstva a sú to spomienky negatívne. Uviedla, že sa navrhovateľ - otec o „nich“ nikdy nezaujímal a aj keď „ich“ mama posielala na návštevu za otcom, uviedla, že „oni“ k nemu ísť nechceli. Nesúhlasila s názorom navrhovateľa, že príčinou zlých vzťahov je to, že si on našiel novú manželku. Uviedla, že v tom čase s ním už nekomunikovali a nestretávali sa s ním. Uviedla, že navrhovateľ nikdy výživné neplatil riadne, ale len na základe exekučného vymáhania. V súvislosti s neplatením výživného uviedla, že bol aj trestne stíhaný. Odporkyňa uviedla, že keď navrhovateľ uvádza, že má náklady na chalupu, má ona za to, že nie je odkázaný na platenie výživného od nej. Uviedla, že podľa jej vedomostí, mali by byť navrhovateľ a jeho manželka vlastníčkmi domu v Renčišove.

Na otázku navrhovateľ uviedol, že vlastníčkou rodinného domu v Renčišove, náklady na ktorý uviedol vo svojom vyjadrení, že mu vznikajú, je jeho manželka A. H.. Dom začali stavať on a jeho manželka v r. 2001, skolaudovaný bol v r. 2009 a jeho výlučnou vlastníčkou je manželka navrhovateľa, ktorú skutočnosť odôvodnil navrhovateľ tým, že výstavbu rodinného domu jeho manželka financovala.

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 17.10.2003, č.k. 15C/47/2003-14, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2003, bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo navrhovateľky A. H. a odporcu V. H. za trvania ich manželstva, ktoré bezpodielové spoluvlastníctvo vzniklo uzavretím ich manželstva dňa 22.8.1998. Bezpodielové spoluvlastníctvo bolo zrušené z dôvodu, že jeho ďalšie trvanie by odporovalo dobrým mravom. Navrhovateľka A. H. odôvodnila podanie návrhu tým, že odporca (tunajší navrhovateľ) utráca peniaze na alkohol, ako aj na výživné na deti z predchádzajúceho manželstva a všetky náklady v domácnosti hradí ona zo svojho príjmu, mení zamestnania a stáva sa spoluvlastníkom vecí nadobudnutých z prostriedkov, ktoré získala ona svojou prácou. Za závažné dôvody na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva súd považoval chovanie odporcu (tu navrhovateľ), ktoré sa prejavuje v nehospodárnom nakladaní so spoločným majetkom na úkor rodiny, keď svoj príjem používa na požívanie alkoholických nápojov, ďalej ničenie spoločného majetku pod vplyvom alkoholu, rozpredávanie osobného majetku navrhovateľky, ako aj nepričiňovanie sa odporcu k vytváraniu spoločného majetku.

Podľa lekárskeho posudku o zdravotnej spôsobilosti zo dňa 25.6.2015 vydaného lekárom polikliniky ProCare, a.s. na základe lekárskej prehliadky vykonanej v súvislosti s výkonom práce, bol navrhovateľ, pracovne zaradený ako vodič cestných motorových vozidiel - špeciálnych u zamestnávateľa VVS, a.s., závod Košice posúdený za dlhodobu nespôsobilého na výkon posudzovanej práce. Meno a priezvisko lekára a jeho špecializácia, ktorý vykonal lekársku preventívnu prehliadku, z predloženej fotokópii nie sú čitateľné (č.l. 4).

Podľa predloženej Dohody o skončení pracovného pomeru, sa dohodli tunajší navrhovateľ ako zamestnanec a VVS, a.s. ako zamestnávateľ na skončení pracovného pomeru dohodou podľa § 63 ods. 1 písm. c/ Zák. práce s tým, že zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobu stratil spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu. Pracovný pomer sa skončil dňom 26.6.2015. Podľa dohody malo byť navrhovateľovi vyplatené odstupné podľa platnej kolektívnej zmluvy.

Listom zo dňa 9.7.2015 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice oznámil navrhovateľovi, že ho zaradil do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 27.6.2015.

V Odbornom posudku o invalidite zo dňa 28.10.2015 (č.l. 7), ktorý bol vyhotovený lekárom sociálneho poistenia vykonávajúcim lekársku posudkovú činnosť pobočky SP Rožňava, a to na základe rozhodnutia generálneho riaditeľa SP zo dňa 6.10.2015, ktorý vyhovel námietke zaujatosti posudkového lekára SP Košice, sa v posudkovej časti uvádza, že v rámci vyšetrenia navrhovateľa ako vodiča - profesionála, ani psychiater, ani psychológ, ani oftalmológ, ani ORL - foniater nepotvrdili, že nie je navrhovateľ schopný ako vodič, ba naopak, je schopný vykonávať túto prácu bez obmedzenia. Navrhli jeho pracovné zaradenie na pôvodnom pracovisku. Výrok posudku je taký, že podľa § 71 ods. 1 zák. č. 469/2003 Z.z. o sociálnom poistení, navrhovateľ nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola ohodnotená v percentách - 35 % a invalidita nevznikla.

Podľa rodného listu vydaného Matričným úradom MČ Košice - Šaca dňa 23.2.2009, je navrhovateľ zapísaný v rodnom liste ako otec mal. V. H., nar. XX.X.XXXX. Jeho matkou je A. H., nar. XX.X.XXXX.

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 14.5.2015, č.k. 17C/167/2014-45, súd zamietol návrh navrhovateľa V. H. proti odporkyni A. H. v konaní o určenie manželského výživného. Podanie návrhu dňa 27.8.2014 odôvodnil navrhovateľ tým, že je práceneschopný a to od 5.6.2013. V novembri 2013 mu skončilo podporné obdobie poberania nemocenských dávok, je bez príjmu a o všetku sa stará jeho manželka, s ktorou majú súdom zrušené BSM. Doposiaľ využíval svoje úspory, ktoré sa mu minuli a zadžil sa. Na výzvu súdu svoj návrh doplnil a pokiaľ ide o výšku výživného, túto určiť nevedel a ponechal ju na súd s tým odôvodnením, že sa manželka stará o celú domácnosť a celú rodinu vrátane ich 5-ročného syna. Uviedol, že v podstate rozsudok súdu potrebuje pre ÚPSVaR Košice, keďže je práceneschopný a od novembra 2013 mu sociálna poisťovňa nevypláca žiadne finančné prostriedky, pretože mu skončilo podporné obdobie a vybavuje si dávku v hmotnej núdzi, k čomu potrebuje rozhodnutie súdu. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že obaja účastníci žijú v spoločnej domácnosti, odporkyňa zabezpečuje chod domácnosti v celom rozsahu, finančne zabezpečuje celú rodinu a teda i navrhovateľa a preto by nebola schopná zo svojho príjmu uhrádzať aj výživné pre neho. Súd považoval za podstatné uviesť, že navrhovateľ bol na podanie návrhu na začatie konania odkázaný Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.6.2015.

Sociálna poisťovňa, pobočka Košice, listom zo dňa 18.2.2016, na základe vyžiadania, súdu oznámila, že navrhovateľ poberal dávky v nezamestnanosti od 27.6.2015 do 31.12.2015 vo výške 27,0945 eura na kalendárny deň. Nemocenské dávky uviedla, že nepoberá.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice listom zo dňa 17.2.2016, na základe dožiadania, oznámil súdu, že žalobca je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 27.6.2015 a jeho evidencia ku dňu podania správy trvala. Ku dňu podania správy nepoberal pomoc v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky.

Odporkyňa predložila fotokópiu o rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 21.11.2006, č.k. 26P/26/2006-39, ktorým v konaní o zverenie dieťaťa do náhradnej starostlivosti bola po smrti svojej matky Z. H. zverená do náhradnej starostlivosti D. H., jej brata a V. H., otec maloletej, t.j. tunajší navrhovateľ, bol zaviazaný prispievať na jej výživu. Konanie začalo na návrh brata navrhovateľky, v tom čase maloletej, ktorý žiadal, aby ju súd zveril do jeho náhradnej osobnej starostlivosti s odôvodnením, že ich matka zomrela a otec sa o ich výchovu nezaujíma.

Odporkyňa predložila fotokópiu uznesenia OR PZ v Košiciach, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície zo dňa 8.3.2010, ČVS: ORP-2941/2-OJP-KE-2009, ktorým bolo vznesené obvinenie proti V. H. (navrhovateľ) pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trest. zák., lebo na základe zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že si neplní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť na D. H. a B. H. (odporkyňa), hoci táto mu bola určená na B. rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 27P/177/2004-108 zo dňa 23.9.2005, čím takto B. dlhoval na výživnom od 1.5.2007 do súčasnosti, t.j. do 8.3.2010, sumu vo výške 2.821,48 eura.

Okresná prokuratúra Košice II návrhom zo dňa 17.8.2010 podaným na tunajšom Okresnom súde Košice II vo veci obvineného V. H. (tunajší navrhovateľ) navrhla schválenie dohody o vine a treste a to v jeho trestnej veci pre prečin zanedbania povinnej výživy. Navrhla vydať rozsudok, ktorým by bol navrhovateľ uznaný vinným, že si úmyselne neplní vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom Ing. D. H. a B. H., hoci mu táto vyplýva priamo zo zákona o rodine a výška ktorej bola určená rozsudkami Okresného súdu Košice II a tak v období od 1.5.2007 dlhoval do podania návrhu svojej dcére B. H. sumu najmenej vo výške 3.236,22 eura a tým spáchal prečin zanedbania povinnej výživy.

Dňa 26.4.2010 podal tunajší navrhovateľ návrh na začatie konania na tunajší súd, ktorému bola pridelená spisová značka 41C/64/2010, proti B. H. ako odporkyni, ktorým žiadal od dátumu 23.9.2005 znížiť svoju vyživovaciu povinnosť voči nej, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 23.9.2005, sp. zn. 27P/177/2004-108, mesačne sumou 2.500,- Sk. O zníženie výživného žiadal z dôvodu zmeny pomerov, za ktorú označil svoju novú vyživovaciu povinnosť. Od r. 1997, uviedol, že sa jeho dcéra s ním vôbec nechce kontaktovať, navštevovať, vyhýba sa mu a nechce s ním vôbec komunikovať.

Navrhovateľ ďalším svojim návrhom, zo dňa 10.8.2010, ktorý podal osobne dňa 11.8.2010 na tunajšom súde ako prílohu svojho vyjadrenia vo veci sp. zn. 41C/64/2010 (č.l. 87 -92 spisu sp. zn. 41C/64/2010), v čl. V. návrhu rodiča na výživné voči plnoletému dieťaťu, uviedol, že on na zabezpečenie slušnej výživy potrebuje finančnú pomoc svojej dcéry, ktorá je schopná sama sa živiť, je slobodná, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, jej príjem, uviedol, že je 157,10 eura + 21,99 eura + 30 eur výživné, ktoré jej posiela, t.j. spolu 309,09 eura a navrhol, aby súd uložil jej rozsudkom povinnosť počnúc dňom 16.2.2009 platiť mu primerané výživné podľa rozhodnutia súdu.

Návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 28.5.2013, ktorému bola pridelená sp. zn. 15C/95/2013, žiadal navrhovateľ, aby súd zrušil k 31.5.2013 jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyňi, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 27P/177/2004-108 zo dňa 23.9.2005 s odôvodnením, že končí II. stupeň vysokoškolského štúdia v máji 2013 a teda mal navrhovateľ za to, že je schopná sa k uvedenému dňu sama živiť a jeho vyživovacia povinnosť voči nej zanikla.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 15C/95/2013-21 zo dňa 9.10.2013 v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti začatom na návrh V. H. (tunajší navrhovateľ), súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť k odporkyňi určenú rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/177/2004-108 zo dňa 23.9.2005 a to ku dňu 31.5.2013. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že odporkyňa nemala námietky proti návrhu a súd mal preukázané, že ukončila štúdium na vysokej škole absolvovaním záverečnej štátnej skúšky dňa 28.5.2013, prihlásila sa do evidencie nezamestnaných na úrade práce a poberala sociálne dávky. Z uvedených, medzi účastníkmi nesporných skutočností, súd vyvodil záver, že bol návrh podaný dôvodne a preto mu vyhovel.

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice (v ďalšom „ÚPSVaR Košice“) zo dňa 3.7.2013 bola odporkyňa uznaná za občana v hmotnej núdzi spĺňajúceho nárok na pomoc v hmotnej núdzi a bola jej priznaná dávka a príspevky v sume 118,30 eura mesačne od 1.6.2013. V uvedenom období nemala odporkyňa žiaden príjem, vyplynulo to z odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 27.5.2013 bola odporkyňi znížená dávka a príspevky na sumu 57,55 eura mesačne od 1.7.2013 s odôvodnením, že mala v mesiaci júl 2013 príjem z dohody o vykonaní práce vo výške 81,- eur.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 2.9.2013 bola odporkyňi zvýšená dávka a príspevky na sumu 103,30 eura od 1.8.2013 z dôvodu zmeny v príjmových pomeroch, keďže v mesiaci august 2013 mala vyplatený príjem z dohody o vykonaní práce vo výške 20,- eur.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 20.9.2013 bola zvýšená odporkyňi dávka a príspevky na sumu 105,31 eura mesačne od 1.9.2013 s odôvodnením, že v mesiaci september 2013 mala vyplatený príjem z dohody o vykonaní práce vo výške 17,32 eura.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 3.2.2014 bola zvýšená pomoc v hmotnej núdzi odporkyňi na sumu 117,40 eura mesačne od 1.1.2014 a to z dôvodov zmeny v jej príjmových pomeroch, keď 18.11.2013 ukončila dohodu o vykonaní práce a v januári nemala žiaden príjem.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 7.5.2014 odporkyňi bola odňatá pomoc v hmotnej núdzi v sume 117,40 eura mesačne od 1.4.2014 z dôvodu, že mala príjem v mesiaci apríl 2014 od zamestnávateľa NODUS s.r.o. Košice vyplatený zo závislej činnosti vo výške 168,22 eura a od zamestnávateľa STAVKLIMA s.r.o. Košice príjem z dohody o pracovnej činnosti vo výške 14,22 eura.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 27.6.2014 bola odporkyňi priznaná pomoc v hmotnej núdzi v sume 83,40 euar mesačne od 1.5.2014 a to na základe jej žiadosti zo dňa 30.5.2014, keďže bola evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 15.3.2014 a nemala nárok na dávku v nezamestnanosti.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 2.7.2014 bola odporkyňi znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 62,10 eura mesačne od 1.6.2014 z dôvodu zmeny jej príjmových pomerov, keď mala v mesiaci jún 2014 vyplatený príjem z dohody o pracovnej činnosti vo výške 73,77 eura.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 1.8.2014 bola znížená pomoc v hmotnej núdzi odporkyni na sumu 57,70 eura mesačne od 1.7.2014 z dôvodu zmeny príjmových pomerov, keď mala v mesiaci júl 2014 vyplatený príjem z dohody o pracovnej činnosti vo výške 79,73 eura.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 30.10.2014 odporkyni bola znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 69,40 eura mesačne od 1.10.2014, keďže mala v mesiaci október 2014 príjem z dohody o vykonaní práce vo výške 38,11 euar a z dohody o pracovnej činnosti vo výške 25,98 eura.

Rozhodnutím ÚPSVaR Košice zo dňa 28.11.2014 odporkyni bola odňatá pomoc v hmotnej núdzi v sume 69,40 eura mesačne od 1.11.2014 z dôvodu zmeny v príjmových pomeroch, keď mala v mesiaci november príjem z dohody o vykonaní práce vo výške 9,53 eura a príjem zo závislej činnosti vo výške 180,46 eura.

Odporkyňa predložila výpisy z katastra nehnuteľností vytvorené cez katastrálny portál, a to LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, všetky čiastočné, všetky pre kat. úz. Renčišov (čl. 43-54), podľa ktorých, v časti A. listov vlastníctva zapísaných pozemkov rôzneho druhu - orná pôda, trvalé trávne porasty, lesné pozemky alebo záhrady, bola v časti B. týchto listov vlastníctva zapísaná ako podielová spoluvlastníčka v rozličných spoluvlastníckych podieloch, A. H., manželka navrhovateľa, ktorá spoluvlastnícke podiely na predmetných nehnuteľnostiach nadobudla darom V810/01-ZZ51/01 (PKV 49), s výnimkou pozemkov zapísaných na LV č. XXX a XXX, spoluvlastnícke podiely na ktorých nadobudla titulom osvedčenia o dedičstve. Na pojednávaní sa navrhovateľ na výzvu súdu vyjadril, že tieto nehnuteľnosti daroval svojej manželke on a to z dôvodu, že zaň ona platila všetky veci a aby si jeho deti v budúcnosti nerobili žiadne nároky voči nej (t.j. aby sa v prípade jeho smrti nestali prevedené nehnuteľnosti predmetom dedičstva, na ktorom by sa podieľali aj jeho deti, teda aj odporkyňa).

Podľa predloženého výpisu z katastra nehnuteľností vytvoreného cez katastrálny portál, LV č. XXX pre kat. úz. Renčišov (čl. 52) je zapísaná ako vlastníčka nehnuteľnosti - záhrad o výmere 2354 m² a rodinného domu súp. č. XX postaveného na pozemku parc. č. XX/X vrátane tohto pozemku o výmere 108 m² H. A., manželka navrhovateľa, ktorá nehnuteľnosti nadobudla darovacou zmluvou č. V-784/2001 a darovacou zmluvou č. V-1388/2008.

Podľa predložených fotokópií výplatných listín vyhotovených zamestnávateľom odporkyne T-Systems Slovakia, s.r.o., mala odporkyňa vyplatenú na účet za mesiac 11/2015 sumu 556,30 eura, za mesiac 12/2015 sumu 531,30 eura a za mesiac 1/2016 sumu 529,66 eura.

Na preukázanie svojich životných nákladov predložila odporkyňa faktúry dodávateľa O2 Slovakia s.r.o., ktorými jej za mesiac december 2015 bola vyúčtovaná na úhradu za poskytnuté služby telekomunikačného operátora suma 44,94 eura a za mesiac január 2016 suma 28,46 euar. Predložila faktúru dodávateľa ANTIK Telecom s.r.o., ktorou jej za mesiac január 2016 vyúčtoval za poskytnuté služby internetového pripojenia sumu 17,92 eura. Predložila Súhrn - dohodu o platbách za opakované dodanie tovaru a služby za všetky odberné miesta, ktorú dohodu vyhotovil dodávateľ Slovakia Energy s.r.o. pre ňu - odporkyňu ako adresátku, podľa ktorej bola povinná platiť mesačne za dodávky sumu 36,20 eura a jedenkrát štvrťročne sumu 16,- eur, dohoda sa týkala obdobia od 31.10.2014 do 31.12.2015. Takisto predložila odporkyňa prehľad o mesačných zálohových platbách užívateľa bytu za r. 2014, ktorý prehľad bol vyhotovený SBD II. Košice a podľa ktorého predpísaná mesačná záloha za užívanie bytu splatná mesačne bola vo výške 149,54 eura. Rozhodnutím Mesta Košice zo dňa 6.2.2015 bol vyrubený odporkyni miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v sume 62,70 eura za zdaňovacie obdobie r. 2015. Rozhodnutím Mesta Košice zo dňa 24.5.2015 bola vyrubená odporkyni daň za zdaňovacie obdobie r. 2015 a to daň z nehnuteľnosti - bytu vo výške 25,89 eura. Odporkyňa predložila Dohodu o zrážkach zo mzdy na doplnkové dôchodkové sporenie, ktorú uzavrela so svojim zamestnávateľom, podľa ktorej dohody zo dňa 10.2.2016 je oprávnený jej zamestnávateľ zrážať na doplnkové dôchodkové sporenie sumu 10,- eur z jej mzdy. Predložila doklady z elektronickej registračnej pokladnice preukazujúce zakúpenie oblečenia v r. 2015 (čl. 65-67), predložila pokladničné doklady (čl. 69) preukazujúce nákup pohonných hmôt, poštový poukaz na účet, podľa ktorého na povinné zmluvné poistenie svojho motorového vozidla bola povinná uhradiť poistné vo výške 30,- eur za obdobie od 5.12.2015 do 4.3.2016, predložila faktúru a doklad o jej úhrade, na základe ktorej faktúry zaplatila dodávateľovi - spoločnosti Immo 5 a.s., Nerudova 9, Košice, za technickú a emisnú kontrolu

dňa 7.8.2015 sumu 55,- eur a pokladničný doklad vyhotovený dodávateľom PTcars s.r.o., Roľnícka 4, Košice, podľa ktorého za výmenu rozvodov motora, opravu výfukového zvodu a prečistenie brzd zaplatila dňa 23.2.2016 255,- eur. Predložila doklady z elektronickej registračnej pokladnice (čl. 72-74), ktoré vynaložila na domácnosť, ktoré doklady sú z r. 2015 a 2016. Predložila doklady z registračnej pokladnice o nákladoch, ktoré jej vznikajú v súvislosti so psom (čl. 78-79).

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie, zo dňa 26.11.2015 bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa zo dňa 21.9.2015 o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne Košice zo dňa 28.10.2015 nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Navrhovateľ na preukázanie svojich mesačných nákladov predložil súdu výpisy z internetbankingu SLSP, a.s. (čl. 85-91 a 95-96), podľa doplnenia - dopísania účelu úhrad v ktorých výpisoch navrhovateľom uhradil: sumu 113,- eur dňa 11.2.2016 za byt v Košiciach, dňa 10.2.2016 za elektrinu v Košiciach 10,- eur, dňa 11.1.2016 za plyn v Košiciach 10,- eur, za hudobnú syna čiastku 66,- eur dňa 15.1.2016, za školskú stravu pre syna 28,20 eura dňa 28.1.2016, za družinu syna sumu 11,- eur dňa 10.2.2016, za plyn na chalupe 120,- eur dňa 10.2.2016, za elektrinu na chalupe sumu 64,90 eura dňa 10.2.2016, predložil výpis z internetbankingu SLSP o splácaní úveru na bývanie v mesačných splátkach po 419,36 eura, ktorá splátka bola uhradená naposledy 15.2.2016 v uvedenej výške, predložil faktúru vyhotovenú dodávateľom Slovak Telekom a.s. pre odberateľku A. H., ktorou bola vyúčtovaná za január 2016 suma na úhradu 14,42 euar a predložil faktúru vyhotovenú dodávateľom Slavconet PO s.r.o. pre A. H., ktorou jej bola vyúčtovaná za obdobie 02/2016 za internetové pripojenie suma 10,- eur.

Navrhovateľ na preukázanie vzťahov s odporkyňou predložil fotokópie obálok poštových zásielok (čl. 104-106), ktoré jej zasielal doporučené s doručenkou a ktoré sa mu vrátili späť s tým, že zásielky v odbernej lehote ich adresátka neprevzala, a to boli mu vrátené späť zásielky dňa 20.9.2010, dňa 3.10.2007 a dňa 19.8.2007.

Predložil fotografie (čl. 107-113) získané z internetu, ktorými poukazoval na to, že nie on je alkoholik, ale jeho dcéra - odporkyňa požíva alkoholické nápoje.

Podľa ust. § 66 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, deti, ktoré sú schopné sami sa živiť, sú povinné zabezpečiť svojim rodičom primeranú výživu, ak to potrebujú.

Podľa ust. § 67 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z.z., vyživovacia povinnosť medzi manželmi a poskytovanie príspevku na výživu rozvedenému manželovi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa ust. § 75 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z., pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 75 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z.z., výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Ustanovenie § 66 Zákona o rodine určuje základné podmienky vzniku vyživovacej povinnosti detí k rodičom, ktorými sú

- existencia príslušného rodinnoprávneho vzťahu,
- schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť a
- potreba na strane rodičov.

Okrem toho, podľa všeobecného ustanovenia §75 ods. 2 Zákona o rodine, musí aj pri tejto vyživovacej povinnosti byť daný

- súlad s dobrými mravmi.

Ak sú naplnené zákonné podmienky, dieťa je aj bez rozhodnutia súdu povinné zabezpečiť rodičom primeranú výživu. Súdne rozhodnutie prichádza do úvahy v prípade vzniku disfunkcií v rodinných vzťahoch. Vyživovacej povinnosti detí voči rodičom predchádza vzájomná vyživovacia povinnosť medzi

manželmi a vyživovacia povinnosť k rozvedenému manželovi. Ako podporná sa prejaví v prípade, ak manžel, resp. rozvedený manžel, nie je schopný vôbec, resp. v dostatočnej miere plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Právo oprávneného na výživné od povinného musí byť v súlade s dobrými mravmi, pričom skúma sa oprávnenie, nie povinnosť, to znamená, že podľa tohto ustanovenia nemožno priznať výživné v prípade, ak pre to existujú dôvody (rozpor s dobrými mravmi) na strane oprávneného.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, a nebolo to medzi účastníkmi ani sporné a predložil o tom navrhovateľ aj rodný list odporkyne, že je medzi nimi daný rodinnoprávny vzťah rodiča a dieťaťa. Nebola spornou ani skutočnosť, že je odporkyňa, povinná z vyživovacej povinnosti, schopná sama sa živiť. Potvrdila, že je zamestnaná v pracovnom pomere dohodnutom na dobu určitú a za prácu poberá mzdu.

Spornými boli ďalšie dve podmienky vzniku vyživovacej povinnosti detí k rodičom a to potreba na strane rodiča, t.j. navrhovateľa a súlad s dobrými mravmi.

Pokiaľ sa jedná o podmienku potreby na strane rodiča, ide o určitý kvalifikovaný osobný stav odkázanosti dotknutých osôb, ktoré si na základe svojich príjmov, či už dávok sociálnej pomoci alebo zárobku, nie sú schopné zabezpečiť úhradu životných potrieb. V danom prípade súd existenciu potreby na strane navrhovateľa nemal preukázanú. Je pravdou a preukázal navrhovateľ predložením rozhodnutia Sociálnej poisťovne, že mu invalidný dôchodok nebol priznaný, resp. jeho žiadosť o priznanie bola zamietnutá. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že navrhovateľ dohodou ukončil pracovný pomer so zamestnávateľom a to podľa ust. § 63 ods. 1 písm. c/ Zák. práce, pretože vzhľadom na svoj zdravotný stav, podľa lekárskeho posudku, dlhodobo stratil spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu. Za taký posudok, na základe ktorého dospeli navrhovateľ a jeho zamestnávateľ k uzavretiu dohody, bol lekársky posudok zo dňa 25.6.2015 vydaný poliklinikou ProCare, ktorý však bol spochybnený vydaným odborným posudkom o invalidite zo dňa 28.10.2015, v ktorom posudkový lekár Sociálnej poisťovne pre účely posúdenia žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok konštatoval, že v rámci vyšetrenia ako vodič - profesionál nepotvrdili ani psychiater, ani psychológ, ani oftalmológ, ani ORL - foniater, že nie je schopný ako vodič, a uviedol, že naopak, je schopný navrhovateľ vykonávať túto prácu bez obmedzenia. V rámci pracovnej rekomandácie navrhol posudkový lekár dokonca pracovné zaradenie navrhovateľa na pôvodnom pracovisku a bez akýchkoľvek obmedzení. Navrhovateľ je tak v dôsledku dobrovoľného ukončenia pracovného pomeru dohodou ku dňu 26.6.2015 nezamestnaný a odo dňa 27.6.2015 je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom dávky v nezamestnanosti boli mu vyplácané len do 31.12.2015. Toho času je bez akéhokoľvek vlastného príjmu, ale z vykonaného dokazovania má súd za to, že takýto stav je výsledkom ľahkovážneho prístupu navrhovateľa, ktorý na základe vlastného súhlasného prejavu vôle ukončil pracovný pomer, na výkon ktorej práce v tomto skončenom pracovnom pomere, podľa odborného posudku o invalidite, bol plne schopný, a to bez toho, aby mal zabezpečený akýkoľvek iný zdroj príjmov. Okrem toho je navrhovateľ ženatý a žije v spoločnej domácnosti s manželkou a vzájomná vyživovacia povinnosť manželov predchádza vyživovacej povinnosti detí k rodičom. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané a dospel k záveru, že životné potreby navrhovateľa sú v plnom rozsahu zabezpečené tým, že žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou, kde má zabezpečené bývanie, stravovanie, ošatenie i kultúrne vyžitie v plnom rozsahu, čím si jeho manželka plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči nemu. V súvislosti s tvrdeniami navrhovateľa, že nemá zabezpečené všetky životné potreby, lebo na to nepostačujú ani finančné prostriedky jeho manželky (a preto žiada o výživné odporkyňu - dcéru), súd podotýka aj, že zmyslom ustanovenia zákona o vyživovacej povinnosti detí k rodičom nie je zabezpečiť „všetky životné potreby rodiča“, ale len primeranú výživu a aj to len vtedy, keď to rodič potrebuje. Súd dospel k záveru, že nejedná o daný prípad navrhovateľa. Navrhovateľ žije v podstate nadštandardným spôsobom života, keď v rámci súdom zisteného ním vedeného rodinného života užíva spolu s manželkou a synom dve nehnuteľnosti, čo nie je bežný spôsob života. Súd poznamenáva, že v prípade zabezpečenia primeranej výživy navrhovateľa, nemožno zohľadňovať ani potreby maloletého dieťaťa - syna navrhovateľa, o ktorých navrhovateľ v konaní uvádzal, že sú jeho nákladmi, lebo ich zabezpečuje pre maloletého. T.j. súd nemal preukázanú potrebu primeranej výživy navrhovateľa od odporkyne ako podmienku pre určenie jej vyživovacej povinnosti voči nemu.

Okrem toho aj v prípade tejto vyživovacej povinnosti platí ust. § 75 ods. 2 Zák. o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Za súladný s týmto kritériom nemožno považovať stav, keď navrhovateľ sám, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania a predložených listinných dôkazov o exekučnom vymáhaní výživného odporkyňou od navrhovateľa

a o vedenom trestnom stíhaní proti navrhovateľovi pre zanedbanie povinnej výživy odporkyne, sám porušoval, a nie z objektívnych dôvodov, svoju vyživovaciu povinnosť k nej - od ktorej v súčasnej dobe žiada výživné. Za konanie v rozpore s dobrými mravmi je možné mať aj konanie navrhovateľa, ktorý dobrovoľne sa zbavil všetkého svojho nehnuteľného majetku a previedol tento darovaním na svoju manželku a odôvodnil to na pojednávaní tým, že mu jeho manželka všetko platí a že chcel zabezpečiť, aby sa v budúcnosti pre prípad jeho smrti jeho deti, t.j. aj odporkyňa nepodieľala na dedení.

Keďže súd nemal preukázané splnenie zákonných podmienok pre priznanie požadovaného výživného, návrh v plnom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd tak, že priznal odporkyni podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania spočívajúcich v jej ušlom zárobku, o ktorom predložila potvrdenie zamestnávateľa T-Systems Slovakia s.r.o., podľa ktorého má hodinový zárobok vo výške 3,36 eura, t.j. súd priznal odporkyni ušlý zárobok za dve a pol hodiny vo výške 8,40 eura, keďže súdne pojednávanie sa začalo o 8:30 hod. a skončilo o 10:40 hod., pričom pracovný čas odporkyne bol v deň predvolania od 8.00 do 16.30 hodiny.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).